

Det går bra!

Trond-Viggo Torgersen sto for hovedforedraget ved åpningen av NTFs landsmøte. Han snakket blant annet om hva barndommen gjør med oss. Og han sang flere gamle kjente sanger. Flode var også med.

Husk at alle har vært barn, sa Trond-Viggo. Tenk på det når dere møter sånne gærninger. Siv Jensen for eksempel, har også vært et barn.

Barndommen bestemmer mye når det gjelder hvem vi er eller blir. Det samme gjør de vi er i familie med.

Alle har et stamtre, eller kanskje bare en liten stambusk. Jeg har bare en busk. Så blir man kanskje gift med en annen, som har sitt stamtre – som er annerledes. Kona mi har stamtre. En ordentlig familie, som er veldig annerledes enn min.

Når de skal møtes i min kones familie avtaler de kanskje at de skal møtes i femtiden. Det betyr fra fem og utover.

De har et helt annet forhold til tid enn det jeg er vant til. Jeg er redd for å komme for sent, i konas familie er det redde for å komme for tidlig. Når vi kommer klokken fem er ingenting klart. Ingen har begynt å tenke på å lage middagen en gang. Da kan vi få en brødskive kanskje, mens vi venter..

Tannlegeliv

– Jeg har et tannlegeliv, sa Trond-Viggo. – Det begynte da jeg var barn. Jeg gikk til privat tannlege, og ikke til skoletannlegen. Tannlegen var i en bygård, med heis. Det var et venterom der, med lukt – og blader med bilder av stygge ting, og på veggen var det også bilder, av stygge ting.

Tannlegen hadde en hvit frakk med sånne bendelbånd som var knyttet på ryggen. Under der var det en naken hårete rygg. Og så kunne han gå med stolen. Han snakket ikke mye, men han sa «sitt ned».

Han drev bare med å gi beskjeder, og det var helt fint, for det var jeg vant til.

Jeg så på det som et slags tivoli å være hos tannlegen. Han hadde et blått skap som det lyste i og mye annet fint utstyr. Og jeg satt en del og så ut av vinduet. «Gap opp» sa tannlegen. Jeg tenkte at det var en lek vi holdt på med.

«Gap ennå mer.» Jeg gapte. «Ennå mer.» Han stakk fingrene inn. Jeg hadde aldri gapt så høyt.

Jeg gjør det faktisk fortsatt, når jeg er hos tannlegen. Gaper veldig høyt.

Og så hadde han en fiskestang oppunder taket, opplevde jeg. Han fikk tak i den og dro den i gang. Bssss. «Det kan bli litt boring» hadde mor sagt. «Men det går bra», sa mor.

Så satte han i gang igjen. Det var litt vondt. Og så ble det kaldt, og det var fryktelig mye vondere.

Så fikk damen som var der beskjed om amalgam. Hun kom med en fille og tannlegen trykket og trykket stoffet inn i hånden. Men det gikk ikke å få det inn, selv om han trykket veldig mye.

Så la han en perle i vasken og det var veldig gøy.

Om menn og kvinner

– Jeg har lyst til å si litt mer om det å være sammen. Man treffer en kone eller mann – det er jo blitt valgfritt etter hvert.

Jeg synes det er fint med en av hvert kjønn. Fordi de er så veldig forskjellige.

Noen menn oppdager at alle damer er vanskelige. Først har de en som blir vanskelig og så får de en til som er mye greiere. Men så tenker de «Så vanskelig hun var etter hvert også da!» Og så tenker de ikke at det kan ha noe med dem selv å gjøre.

Når mennesker blir laget vet vi at xx blir dame og at xy blir mann. Damer er på en måte default. Hvis du ikke gjør noen ting, blir det dame. Det er menn det er vanskelig å lage.

Menn må kunne både vaskemaskin og bil.

Trond-Viggo Torgersen hadde med seg Flode og musikere, og oppfordret, som han pleier, til å tenke sjæl. NTB Scanpix.

Menn kommer til verden og tenker: «Her er det mye gøy å plukke fra hverandre – uten å sette det sammen igjen.»

Damer kommer til verden og tenker: «Her var det mye rot. Her må vi rydde!»

Menn synes det kan være veldig morsomt å finne på at de skal løpe opp en trapp. Kvinner tenker: «Gud så barnslig!»

Kristopher Schau for eksempel kan synges 'Ja vi elsker', med tissen i en støvsuger. Det gjør ikke damer.

Damer har veldig god forbindelse mellom høyre og venstre hjernehalvdel. Menn får nesten ikke frem beskjeder mellom de to halvdelene.

Å være sammen med ulike mennesker er gaven til et langt liv. Jeg synes det er skikkelig gøy å være blitt ordentlig voksen, med barnebarn.

Hvis jeg skal gi noen råd er det at målet skal være å gjøre livet godt for dem rundt deg. Bidra med noe og ikke la alt bare være rutine. Følg med og vær barnslig. Bruk observasjoner på en ærlig måte. Tenk sjæl. Og hvis noe er vanskelig kan du tenke: «Dette går bra!»

Æresmedlemskap

Etter foredraget gikk NTFs president opp på scenen, og der fikk hun en klem av Trond-Viggo, fordi hun ble så nervøs og starstruck. Og så sa hun:

– Veldig mange nordmenn husker klippet fra barne-TV på NRK hvor Trond-Viggo Torgersen pusser tenner

Trond-Viggo Torgersen ble æresmedlem i Tannlegeforeningen og fikk en tann av NTFs president Camilla Hansen Steinum. NTB Scanpix.

på seg selv og Flode mens han synger «Puss, puss så får du en suss».

Dette var, og fortsetter å være, veldig mange barns introduksjon til tannhelse. Sangen har gjort tannpussen til en lek for barn i hele Norge i en årrekke.

Trond-Viggo Torgersen er utdannet lege. Han var Norges andre barneombud, og er fortsatt en forkjemper for barn og unges rettigheter. Han er godt kjent fra underholdningsbransjen, både på radio og TV. Han er en av våre aller beste formidlere og en av veldig få som klarer å gi medisinsk undervisning meget høy underholdningsverdi.

Trond-Viggo er svært flink til å snakke om alvorlige ting på en ordentlig måte. Han har benyttet sin medieeksponering til å gjøre en betydelig innsats for folkehelseopplysning

generelt, men også for tannhelsearbeidet spesielt. Han er et glimrende eksempel på at samarbeid på tvers av profesjonsgrupper i folkehelsearbeidet er meget verdifullt, konkluderte Steinum og ønsket Torgersen velkommen som æresmedlem i Den norske tannlegeforening.

Da ble Trond-Viggo Torgersen veldig rørt, så det ut som – og han sa at dette skulle han fortelle til barna sine.

Bare én gang tidligere i Tannlegeforeningens 130-årige historie har en ikke-tannlege blitt utnevnt til æresmedlem. Det var da Torbjørn Egner ble utnevnt til æresmedlem ved NTFs 100-årsjubileum i 1984.

Ellen Beate Dyvi